BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

ANUL IV — Nr. 1094 | 4 PAGINI 5 LEI | MIERCURI 4 AUGUST 1948

SPORTUL popular

Redacția și Administrația: Str. SARINDAR 5-7-9. — BUCUREȘTI
Telefoane: Secretariat 3.19.36, Redacția 4.07.48, Tipografia 3.84.39, Administrația 6.14.06

Abonamentele încep la 1 și 15 ale fiecărei luni.
Taxa poștală plătită în numerar 106.523.945. Cont CEC Nr. 7.655

ABONAMENTE ANUALE
Studenți, sindicaliști: 120 lei
Militari, lunar: 5.000 lei
Instituții: 3.000 lei
Particulari: 3.000 lei

Actul de naștere al unei regionale C. U. T.

CAMPIONII DE MAINE LA VOLLEY ȘI ATLETISM

ASPECTE INEDITE DIN ORAȘUL LUI BREDICEANU, ACOLO UNDE SPORTUL VA AJUNGE MUZICA, DESPRE UN NOU MEDIANU ȘI UN COPIL MINUNE: BOCIORT

Când sosește acceleratul în Lugoj este ora 5.20. Dimineața a deschis bine ochii și gara se trezește. Pentru lugojanul care ar fi coborît în dimineața zilei de Sâmbătă, fața gării i-ar fi oferit o surpriză. Pe lângă tot decorul montat de un șef de gară gospodar și cu spirit de artist, se adaugă podoabe noi, de data aceasta operă a tineretului utemist din localitate. BINE AȚI VENIT — TRĂIASCĂ CUPA UNITĂȚII TINERETULUI — TOȚ TINERETUL SĂ FACĂ SPORT, litere vii pe spații mari, atârnătoare.

Călătorii s'au sculat și privesc pe geam la o gară în sărbătoare.

*

Ca și gara (în sărbătoare) este și orașul. Lugojul arată ca multe orașe de provincie. O stradă lungă în lung, alta lată (în cruciș), dar tot lungă. La una din extremitățile orașului se abate Timișul, pe malurile căruia atunci (Sâmbătă) lucrau voluntar frizerii orașului la strandul în plină construcție.

În primul hotel întâlnit (și tot așa va fi la al doilea și ultimul din Lugoj), portarul răspunde la eterna întrebare „mai aveți o cameră liberă?".

„toate's ocupate cu sportivi"

O vitrină și apoi alta, un zid după altul, pe toate afișe mari luminoase:

MARI CONCURSURI SPORTIVE PENTRU SELECȚIONAREA LOTULUI REGIONAL DIN CUPA UNITĂȚII TINERETULUI

La primul colț de stradă un panou mare. Pe el desenat cu talent și în culori un sportiv sărind în lungime. Vis-a-vis alt panou și alt atlet. Și așa drumul merge 10 minute până în centru (la pod) și mereu alte panouri alte afișe.

*

La cinci jumătate dimineața nu e niment în oraș afară de un măturător și un măcelar care pregătește carnea pentru gospodine. O mașină la ora aceea este lucru rar. Dar iată că mașina are frâna defectă. Un scârțâit enervant (o fi sculat pe mulți la ora aceea matinală), totuși se oprește și din ea coboară doi tineri. Figuri obosite, ochi nedormiți. Unul scoate o cheie din buzunar și deschide ușa pe care este scris cu litere roșii: SEDIUL U.T.M.

*

Gazetarul intră repede în vorbă (mai ales când este venit pentru o astfel de chestiune) și în puține minute află că mașina vine dela stadion unde compresorul umblă pe pistă, că cei doi sunt Secretarul Județenei CUT (David) celălalt cu probleme administrative și că nu dorm de două nopți pentruca concursurile să fie bine organizate.

Mașina (deși scârțâia din toți rărunchii) a mers repede până la stadion. Compresorul se plimba pe pista pe care cu 4 zile în urmă iarba era tocmai bună de păscut.

Așa a reînviat în Lugoj pista datorită Cupei Unității Tineretului. (Acesta este un alt mare bine pentru sportul nostru, o altă față binefăcătoare a acestei competiții).

Peste câteva ore, terenul din Lugoj a arătat ca un veritabil stadion. Culoare, pista ca o dantelă, stadionul gătit ca o mireasă. Dar hai din nou în oraș!

E ora 8 și au apărut pe străzi atletele și atleții. Într'un colț reșițanii care abia au sosit.

Ce să fie oare cu copilele acestea îmbrăcate în treninguri roșii? Una e așa de micuță încât dacă ai așeza-o în vitrina de alături ai jura că este o păpușă.

Dar după amiază această atletă în miniatură va câștiga proba la 500 metri cu un timp excelent (1'27"8).

Câți nu sunt însă în Lugoj. Mai ales timișorenii, toți în traininguri (footbaliști, atleți, volleybaliștii boxeuri și chiar „șahiști)

Pe cuvânt de onoare, concursul acesta este o veritabilă balcaniadă (și veți vedea de ce). Pentru sportul nostru, orășelul acesta este mai important ca Londra și stadionul mai entuziast decât cel dela Wembley.

În două zile au alergat sportivi care nu au de a face cu putregaiul profesionismului (când citiți aceste rânduri, alergătoarea Schneider, una din câștigătoare țese de zor la război).

*

Ca la un semn nevăzut, au dispărut cu toții. Stau la mese în restaurantul Dacia. cuminți ca copiii de cinci ani duși în colonii de vară.

Beau cu toții lapte (OSP are grijă de o hrană substanțială pentru concurenți). Până la concurs mai sunt câteva ore și după masă discuțiile încep. Pronosticuri. Ambiții. Care județeană va câștiga oare? Cine va fi selecționat.

Acesta este scopul final! Cel mai bun să intre în reprezentativa regională. Care sunt oare selecționații echipelor regionale? Toți îi caută cu curiozitate. La atletism primii doi. Dar la voleyball, dar la football?

Prima zi nu a fost defilare. Va fi însă o închidere a concursurilor pe care poate să fie gelos Bucureștiul.

Și așa concursurile au început.

Campioana de volley-ball a regionalei Banat: echipa Timișoarei (de la stânga la dreapta), jos: FĂGĂRAȘEANU, ANIBAL, BACIU, JITARU; sus: TRAUNFELNER, POPA, MĂNESCU.

Cetiți în ziarul de azi

REZULTATUL CONCURSULUI DE ÎNTREBĂRI (PAG. IV-a)

REZULTATELE ULTIMULUI CONCURS PRONOSPORT (pag. II-a)

3 ZILE PÂNĂ LA CAMPIONATELE DE ATLETISM PENTRU SENIOARE ȘI JUNIOARE

1938-1948: zece ani de dispute feminine. Progrese mari în cifre, concepție tehnică și organizare după război

Din 1938 au trecut 10 ani cu tot atâtea dispute naționale feminine.

Au trecut pe lângă acești 10 ani și concepții tot atât de îmbătrânite, datorite cărora atletismul nostru mai ales cel feminin a existat dar într'o obscuritate dăunătoare, demonstrată de înșeși performanțele de atunci.

Astăzi, au căzut atâtea matusalemice recorduri, opt din nouă. Iată astfel dovada eficacității noului politici ce se duce astăzi în sport.

De altfel de când atletele au fost cantonate la Cluj recordurile și-au schimbat dacă nu deținătoarele, cel puțin cifrele.

Prezentăm mai jos lista performanțelor la toate probele, performanțe cu care au fost câștigate Campionatele Naționale în anii respectivi.

ENNA HIOT

Se poate observa astfel progresul atletelor noastre care își dispută Sâmbătă și Duminecă a nu știm câta ediție.

Menționăm că anul acesta nu s'au disputat „naționalele", rezultatele trecute mai jos fiind cele mai bune performanțe în 1948.

100 metri

1939 — Fink 14:0.
1940 — Rhein 13:2.
1941 — Richter 14:0.
1942 — Richter 13:2.
1943 — Richter 13:3.
1944 — nedisputat.
1945 — Boilea 13:6.
1946 — Ernst 13:0.
1947 — Ernst 13:5.
1948 — Ernst 12:7.

Luise Ernst a câștigat în ultimii ani dovedi dușe cea mai bună sprinteură a noastră. De altfel în acest an nici recordul nu i-a reușit.

200 metri

1939 — nedisputat.
1940 — nedisputat.
1941 — nedisputat.
1942 — Richter 28:3.
1943 — Richter 29:7.
1944 — nedisputat.
1945 — Aferesco 29:6.
1946 — Babos 29:5.
1947 — nedisputat.
1948 — Ernst 27:1.

Deși cea mai bună, interesant

(Continuare pag. 2 la rubrică)

Un debut...

Campionatele Naționale de junioare se dispută în acest an pentru prima dată.

Vor avea ocazia să-și confirme valoarea și să reușească performanțe o serie de tinere talente mai ales din cele recent descoperite prin Cupa Unității Tineretului.

Dar despre aceste campionate mai pe larg într'un reportaj viitor.

Talentele din trecutul atletismului nostru au răsărit la... Talentele viitoare vor eși din masse, în mod...

INTÂMPLARE NECESARĂ

Până la acest sezon, federația noastră de atletism nu a avut niciodată mai mult de câteva sute de atleți legitimați. Chiar și din acest număr, numai câteva zeci au fost atleți, cari au participat cu o oarecare regularitate la concursuri și la antrenament. In aceste condiții trebue să spunem că atletismul românesc s'a ilustrat totuși cu câteva talente excepționale cari au atins un nivel internațional datorită întâmplării, care a permis ca talentele lor să coincidă cu oarecari condiții de pregătire.

Astfel am avut oameni ca IORDACHE, HAVALEȚ, GAL și astfel a eșit din acest număr de câteva zeci de atleți, ION MOINA, în anii ce au precedat războiului. (Este adevărat că și acest excepțional talent și-a atins plafonul posibilităților deabia în ultimii doi ani, când regimul democratic — oglindit în sport printr'o mișcare de masse — i-a oferit condițiile unei bune pregătiri).

Trebue să considerăm aceste performanțe izolate ca adevărate minuni, cari nu se explică decât prin coincidența existenței unor talente excepționale, la indivizi cari au găsit întâmplător calea unei afirmări prin jungla indiferenței sau relei voințe, care exista și cu privire la sport în cercurile conducătoare de atunci.

Era nevoe de energia, ambiția și de perseverența unui Moina ca, dintr'un fiu de țăran trimis la oraș să învețe, să facă un sprinteur de clasă, neîndrumat și neajutat de nimeni. Era nevoe de talentul excepțional și de fizicul extrem de rezistent al unui Iordache, pentru ca dintr'un om cu o viață dezordonată să lase un alergător pe 400 m. de 49.1 sec. Numai talentul i-a permis lui Pomp Stoilescu să învingă 186 cm. la înălțime, căci condițiile de viață i-au fost cu totul defavorabile.

Trebue să conchidem, că poporul nostru este extrem de bogat în astfel de talente dacă indivizi izolați au reușit să spargă carcasa indiferenței și să învingă inerția cluburilor și rezistența răuvoitoare a oficialității, pentru a deveni ceea ce au devenit.

Câte talente nu s'au risipit pe drum câte forțe nedescoperite au zăcut în toate colțurile provinciei din cari puteau să devie campioni și recordmani la toate sporturile, ridicând tabela noastră de recorduri la un nivel mondial?

D. N. Romanov, conducătorul sportului sovietic a pus la baza desvoltării formidabile a mișcării sovietice de sport, lozinca „prin calitate la calitate". In realitate orice tendință de democratizare în sport se traduce în fapte prin atragerea maselor în sport. Privind această desvoltare numai din punctul de vedere al performanței (facem această rezervă, fiindcă sportul de masse nu are ca prim scop să descopere talente, ci „asigurarea ridicării fizice a unei generații întregi" și numai în al doilea rând performanța, care la rândul ei constitue iar un mijloc de stimulare a

(Continuare pag. 4 col. 1-2)

E. Horn

Sâmbătă după amiază, Duminică toată ziua.

Dece oare nu am putut să aduc cu mine la aceste concursuri, 10.000 sau 20.000 de spectatori?

Aci, în Lugojul cel mic, unde este o stradă lungă în lung și alta lată tot în

Aurel Neagu

(Continuare pag. 2 col. 4-5-6-7)

AEROMODELISMUL O PROBLEMĂ DE INTERES NAȚIONAL

Concluzii pe marginea concursului dela Sân Petru

Situată la 9 Km. de Brașov, Sânpetru este o comună cochetă, cu gospodării curate și locuitori muncitori, care, în afară de preocupările lor de fiecare zi, au trăit împreună cu concurenții în cele cinci zile de concurs, emoțiile și satisfacțiile pe care le poate oferi o jucărie gingașe, avântată în înălțimile albastre ale văzduhului.

Datorită excelentelor condiții atmosferice și în special curenților ascendenți, care produc „termica", favorabilă sborului cu motor, aerodromul dela Sânpetru se bucură de o frumoasă tradiție în lumea sburătorilor noștri, fiind considerat cel mai propice loc de lansare, nu numai din țară, ci chiar din Europa centrală.

Tocmai datorită acestor condițiuni, F.A.R. a ales terenul dela Sânpetru pentru a organiza primul concurs național de aeromodele din Republica Populară Română, și mai ales pentru a servi ca cel mai just criteriu de selecție, în vederea concursurilor internaționale, la care am fost invitați, posibilitățile de lansare fiind aceleași pentru toți concurenții.

Cinci zile, vântul și soarele au înfrățit în aceleași idealuri pe platoul dela Sânpetru, peste 100 de concurenți din 14 centre ale țării, cinci zile, muncitorii, elevii și studenții, au fraternizat în jurul modelelor lor, confruntându-și proectele, studiind împreună planuri noui, în spiritul unei prietenii sincere, care-i va lega de acum pentru multă vreme.

I-am urmărit pe fiecare în parte și nu ne-am putut reține admirația, când l-am văzut pe muncitorul Panaitescu Ion dela uzinele I.M.S. Brașov, împărțind sandwich-ul său cu studentul Budai Andrei, dela Tg. Mureș, sau pe comandantul școalei de instructori de la Câmpina, Bobocel Ion, inițiind în tainele construcției sale pe tânărul elev Csik Zoltan, dela Arad.

In adierea vântului, care pe panta de lansare devenea tot mai insistent, le-am citit pe față încordarea, în timp ce modelele lor delicate se angajau în luptă cu cronometrele, le-am admirat disciplina și splendida lor ținută sportivă, ne-am entuziasmat împreună cu ei, când jucăriile sburătoare prindeau aripi și se pierdeau departe, în zări.

Aeromodelismul, preludiu la aviație...

Concursul național dela Sânpetru a dovedit maturitatea constructorilor noștri, care le îngăduie de acum să se încadreze în mișcarea aeromodelistă internațională, cu perspective din cele mai promițătoare.

Grație posibilităților vaste arătate de concurenți, spiritului lor inventiv, muncii și stăruinței lor nemaiîntâlnite încă, explicate numai prin condițiile noui de viață, pe care regimul democrației populare le oferă oamenilor muncii, concursul național dela Sânpetru a însemnat o mare biruință a aviației populare, în slujba poporului.

La Sânpetru, s'a putut constata că aviația este școala răbdării, a perseverenței, dar și trăirea celor mai mari satisfacții.

Pentru a ajunge spre idealul către care tinde, pilotul și constructorul de mâne, trebue să treacă prin poarta aeromodelismului — prima fază a aviației, care se adresează întregului tineret, inițiindu-l în tainele sborului.

Aeromodelele nu sunt numai niște jucării sburătoare, ci — mai înainte — sunt admirabile construcții tehnice, care dau posibilitatea tânărului amator să pătrundă cu ușurință legile mecanice, pentru ca până la urmă să le stăpânească complet.

Tânărul muncitor sau elev, dacă a asistat la un concurs de aeromodele, este imposibil să reziste tentației de a construi și el un asemenea model.

— al. achille —

(Continuare pag. 4 col. 3-4)

Din panta dela Sânpetru, un concurent din Tg.-Mureș își lansează modelul, sub privirea atentă a cronometrorului.

Un început promițător

Cetitorii noștri au luat cunoștință din „Sportul Popular" de prima decizie a noului comitet federal dela tennis, prin care schimbă — cu avizul Direcției Tehnice O.S.P. — numele de „Federația Română de Lawn Tennis" în acela de „Federația Română de Tennis".

Insfârșit, colectivul federal proaspăt instalat, a arătat, — dintr'un început — că se poate „rupe" convenționalismul stupid care a existat atât de mult în vechile comitete.

Căci nu găsim explicația logică pentru care Federația noastră se numea de „lawn tennis" (tennis pe iarbă), când este știut că tennisul la noi, de când există el, se joacă pe „teren bătut" și deci termenul „lawn" nu avea ce căuta în componența ei.

Sigur însă că burghezia tradiționalistă care alcătuia cercul închis și de nepătruns al „tennismanilor" se credea mai „pompoasă" dacă-și „importa" numiri, indiferent dacă corespundeau sau nu, indiferent dacă exprimau sau nu adevărata ei activitate (?!?).

Au crezut ei că e mai grozav așa și că e mai bine să se găsească într'o poziție de servilism față de Federația Internațională.

Au crezut ei eri și poate o mai cred și astăzi.

Dar inutil.

Tennisul nu mai înseamnă „boer", tennisul nu mai necesită „blazon".

El se adresează acum maselor largi populare, el este acum accesibil oricărui iubitor de sport.

Pe linia aceasta, înțelegând dintr'un început să șteargă praful vechilor moravuri, noul comitet federal dă dovadă de o concepție sănătoasă în perfect acord cu realitatea.

Iată pentruce avem convingerea că — de data aceasta și pentru totdeuna — Federația Română de Tennis —, se găsește pe adevăratul ei drum

Nicu Naumescu

Campionatul național motociclist de viteză pe coastă

DUPĂ CURSA DELA SINAIA

• REZULTATE NESPERAT DE BUNE • PETRE CRISTEA ȘI NICULAE BUESCU, PERFORMERII ZILEI

Am așteptat cu multă încredere și cu mute speranțe cursa de coastă dela Sinaia și niciuna din ele nu ne-a fost desmințită. Concurenții s'au comportat peste așteptări, organizarea a fost la înălțime; publicul a încurajat cât de duros pe alergători; iar ploaia; deși a găsit cu care să creeze dificultăți localnicilor; a așteptat mai întâi docilă ca ultima probă să fie consumată.

Recordurile de anul trecut au fost ameliorate la toate categoriile și de un rumăr mare de concurenți.

Au realizat performanțe excepționale fără velleități.

Niculae Buescu la motocicletele și Petre Cristea la mașini

IN CLASA 125 cmc

Nicu Ștefan a mers foarte bine și s'a clasat primul. Cejace ne place îndeosebi la Nicu Ștefan este faptul că nu se lasă niciodată antrenat de alura slabă a altor concurenți. Merge întotdeauna pentru timpul cel mai bun posibil; indiferent dacă cei ați concurenți îi pot sau nu pot fi periculoși. Este o atitudine care ar trebui generalizată.

Al doilea, Ion Nicu: a mers frumos dar

IN CLASA 175 cmc

A câștigat tot Nicu Ștefan. Al doilea Armand Vrânceanu, care cu mașina pe care o pilota nu putea face mai mult.

TRAIAN MATEI

După o cursă spectaculoasă, a câștigat proba clasei 250 cmc la o diferență de aproape 5 secunde de următorul clasat, Dumitru Niculici; dela care; față de ultimele sale comportări, ne am fi așteptat mai mult.

(Continuare pag. 3 la rubrică)